

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

La praznic de înălțare a Mea în Tatăl, Mă cobor la tine cuvânt și Mă așez în carte, popor al venirii Mele pe pământ. Te trezesc cu cuvântul Meu, că Eu de cincizeci de ani dau prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt să-Mi țin treaz un popor, treaz în credință și în împlinirea Mea în el, căci Eu va să Mă arăt în curând slăvit în om pe pământ, și de aceea dau mereu să te țin treaz întru venirea Mea, poporul Meu.

Când M-am înălțat la Tatăl, îngerii suirii Mele și ai coborârii Mele le-au spus ucenicilor Mei și la cei ce credeau în venirea Mea că Eu voi veni iarăși precum M-am și suit. Tot ceea ce am spus Eu și tot ceea ce am lucrat, omul trebuie să creadă, iar credința are vederea ei și nu ia vederea trupului omului atunci când ea crede în om. Eu am pus credință în om prin tot ceea ce am spus și am lucrat peste oameni, dar nemângâierea Mea nu se va sfârși decât atunci când omul va putea să Mă mângâie pe deplin dându-se locaș slavei Mele, împlinirii împărăției Mele în el, căci Eu am spus că împărăția Mea și locul ei este în om. Amin.

O, poporul Meu, vederea credinței a fost aceea când cei adunați pe lângă Mine M-au văzut luat de nor dinaintea lor. Cel credincios nu caută să știe și să înțeleagă și să vadă multe, căci faptele credinței nu sunt altele decât împărăția Mea în om și vederea Mea în el, nu a lui. Nemângâierea Mea este fără de margini acum, la sfârșit de timp, căci omul cel hrănit cu minunea cuvântului Meu timp de cincizeci de ani n-a știut ce este credința și roadele ei în el și Dumnezeu în om așa cum au știut ucenicii Mei, cărora nu le-a mai trebuit nimic pe pământ decât statul Meu în ei și nemângâierea Mea, purtată de ei pentru necredința de pe pământ. Eu nu în zadar am spus: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*». Am spus aceasta din pricina nemângâierii în care Eu suspin de șapte mii de ani de la necredința omului, căci omul vrea să aibă mângâiere când Eu sunt numai și numai îndurerat, iar cel ce se vrea altfel decât sunt Eu, acela nu este drept cu Dumnezeu, Făcătorul omului, și nu știe ce înseamnă tată și mamă cu durere pentru cei ce sunt ai Lui.

E praznic de înălțare și de coborâre a slavei Mele de pe pământ la cer și de la cer pe pământ, dar calea dintre cer și pământ este credința și vederea ei, poporul Meu. O, lasă-ți tot mai deplin inima ta împărăție a Mea, fiule de azi al cuvântului Meu care vine cu norii slavei lui. Eu sunt Dumnezeu tainic, iar dacă M-am arătat acum două mii de ani cu chipul Meu luat din om, am făcut aceasta spre judecata omului care nu voiește să se facă chip al Meu și împărăție a Mea pe pământ. Dacă Eu l-am făcut la început pe om, pentru asta l-am făcut, împărăție a Mea am voit să fac în el, dar el M-a lăsat cu nemângâierea și s-a făcut pe sine dumnezeu al lui și n-a mai văzut și n-a mai auzit de la Mine, și pe toate le-a făcut de la el și a pierdut Dumnezeu împărăția Sa din om, și de șapte mii de ani își pierde părinții pe copii așa cum Eu l-am pierdut pe om și plâng nemângâiat, și tot așa și omul plânge, și nu-și va găsi omul mângâierea și odihna până ce Eu, Domnul, nu voi fi odihnit și mângâiat de el așa cum Eu l-am făcut pe om să fie. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu de azi, e mare, mare minune și mare lucrare să-l aibă Dumnezeu pe om, și mică lucrare este să-L aibă omul pe Dumnezeu. Tu, poporul Meu, nu te culca pe urechea că Mă ai pe Mine cuvânt peste tine, ci caută să Mă odihnești întru tine avându-te Eu pe tine locaș al împărăției Mele, fiule pus la scumpit. Voiesc tot mai mult să te pun la scumpit și apoi să Mă arăt cu tine slavă a Mea, împărăție a Mea, și să fac cu tine lucrarea ce va să fie pe vecii, dar pentru aceasta trebuie să știi cum Mă poți avea, cum Mă poți auzi, cum Mă poți asculta, cum Mă poți aduce lângă tine și peste tine și în tine. Dau mereu să te deprind cu această mare taină și cu

roadele credinței Mele în tine și cu trăirea Mea în tine, căci una este să Mă ai tu pe Mine, și mare taină este să te am Eu pe tine, fiule de azi al cuvântului Meu care vine cu norii.

Te-am povățuit să ai credință, poporul Meu, dar credință cum nu s-a mai pomenit prin veacuri, și dau cu multul să te deprind cu tainele cele de nepătruns de om și nu pot să vin pe altă cărare la tine decât prin locaș al împărăției Mele în om, căci Eu Mă așez față în față cu tine când dau să cuvintez din Mine peste tine, și te-am rugat pentru aceasta să ai credință cum nu s-a mai auzit printre oameni și să poți aceasta, căci Eu numai așa pot peste pământ și peste om. Iată, vom ridica între pământ și cer cartea Mea cu tine, cincizeci de ani de carte din cer pe pământ. Omul învață zece, douăzeci de ani pe pământ ca să știe apoi să stea mare peste om, iar Eu te-am învățat cincizeci de ani de carte, și te rog acum, mângâie-Mă tu cu fructul învățaturii Mele, poporul Meu. Ia cartea și deschide și vezi din ea împărăția Mea în om, căci am zis celor prin care Eu dau să te călăuzesc din grădină, să-ți dea de învățat și să se uite apoi cu Mine la tine cum înveți și cum știi să lucrezi lucrul Meu în tine, căci Eu voiesc să Mă slăvesc în tine peste pământ cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, dar pentru această slavă am nevoie de om, nu pentru că sunt un Dumnezeu neputincios, ci pentru că Eu l-am făcut pe om pentru slava Mea, și nu-și va găsi omul mângâierea și odihna până ce Eu, Domnul, nu Mi-o voi găsi în el, ca să fim drepti unul pentru altul: omul să fie drept cu Mine, iar Eu, drept cu omul, și nu este altă cale între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu, nu este, oricât ar da omul să caute cale fără Dumnezeu pe ea așa cum el s-a învățat timp de șapte mii de ani neînțelegând lucrarea credinței și vederea ei, care nu este vederea trupului, ci este vederea credinței. Amin.

O, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ, îți dau și iarăși îți dau darul credinței și puterea ei cea din Mine. Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl are Dumnezeu, nu omul care Îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului și nu pentru folosul Meu de la om. O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot așa și vin, și tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine și de aceea stau tainic înaintea lui și îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă și să se deschidă pentru împărăția Mea în el, împărăție lucrată de Mine și nu de om. Amin.

Voiesc să fie frumos și sfânt pământul, dar fără de credință sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci nu împărăția omului, ci împărăția Mea voiesc s-o așez în om și pe pământ apoi, și iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ și peste om, dar omul este slab cu credința și își voiește binele lui când citește în Scripturi despre împărăția Mea. Poporul Israel Mă întreba despre așezarea împărăției lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. O, nu împărăția omului trebuie să fie peste om și peste pământ, ci împărăția Mea, cea așteptată de părinți și de sfinți și de toți îngerii slavei Mele, ba și de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeția omului lucrat de mâna Mea din pământ și din Duhul Meu.

O, poporul Meu, o, fiule așteptat de veacurile toate! Să știi că împărăția omului se destramă de-acum, și vine în locul ei împărăția lui Dumnezeu, chiar dacă voiește, chiar dacă nu voiește omul. O, poporul Meu, învață-te să Mă ai de învățatură peste tine, căci Eu știu să Mă dau ție înțelepciune a împărăției Mele, numai să știi tu să Mă aștepți și să Mă iei, că Eu Mă aduc ție la dorința ta și cobor pe cărare cu tot ce trebuie să faci și să crezi și să ai și cu tot ce pot Eu să fiu înăuntrul tău, și apoi din tine în tot jurul tău, căci împărăția Mea e tot ce voiesc să-ți dau, și apoi Eu să te am locaș slăvit al Meu înaintea oamenilor, că te-am pus la scumpit și la strălucit ca să te vadă popoarele și să ia din slava Mea și să vină spre ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

19-05/01-06-2006